

[14th December 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move :

“ That the Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 22 of 1959) as amended be passed ”.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(5) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (TURNOVER AND ASSESSMENT) RULES VALIDATION AND GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 94 OF 1959).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move :

“ That the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation and General Sales Tax (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 24 of 1959) be taken into consideration ”.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சமீபத்தில் கொடுக்கப் பட்ட ஒரு ஹைக்கோர்ட் தீர்ப்பின் காரணமாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விற்பனை வரிச் சட்டம் 1939-ம் வருஷத்தில் இயற்றப்பட்டது. அச்சட்டத்தில் 19-வது பிரிவின் 4-வது உப பிரிவில், விதிகள், சட்டசபையில் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு நான்கு வாரங்களுக்கு முன்பு பிரசுரிக்கப்பட வேண்டும்—அதாவது பிரசுரிக்கப்பட்ட நான்கு வாரங்களுக்குப் பிறகே சட்டசபையில் அவை நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உப பிரிவை இப்போது நான் படிக்கிறேன்.

(4) The power to make rules conferred by this section shall be subject to the condition of the rules being made after previous publication for a period of not less than four weeks. 1939-ம் வருஷம் இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்ட வுடனேயே அதற்கு வேண்டிய விதிகளையும் வகுத்திருக்கிறார்கள். அன்று ஆட்சியில் இருந்தவர்கள், அன்று இருந்த சட்ட நிபுணர்கள் இவர்கள் எல்லோரும் 19 (4)-வது உப பிரிவானது பிற்பாடு வரும் விதிகளுக்குத் தான் பொருந்தாமே தவிர முதல் தரம் வகுக்கப்படும் விதிகளுக்குப் பொருந்தாது என்று அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே அப்போது வகுக்கப்பட்ட விதிகளை நான்கு வாரங்கள் முன்னதாகப் பிரசுரிக்காமல் நேரடியாக அலெம்பிளிக்கே கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த விதிகள் இருபது வருடங்களாக அமலில் இருந்து வந்திருக்கின்றன. அவைகளின்படி இதுவரை நாம் செயலாற்றி வந்திருக்கிறோம். சமீபத்தில் ஒரு கேஸில் விற்பனை வரி போடுவது சம்பந்தமாக பல ஆட்சேபங்களை எழுப்பியபோது 15, 16-வது விதிகள் செல்லாது என்றும் ஹைக்கோர்ட் தீர்ப்புக் கூறியது. காரணம், அவை நான்கு வாரங்கள் முன்னதாகப் பிரசுரிக்கப்படவில்லை என்று அது கூறியிருக்கிறது. இந்தத் தீர்ப்பு சுமார் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு அளிக்கப்பட்டது. இந்தக் கேஸைப் போன்ற இன்னொரு கேஸின் பேரில், இரண்டு

14th December 1959] [Sri C. Subramaniam]

ஜட்ஜுகளால் டிசம்பர் 1-ம் தேதியன்று தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஜட்ஜுகள் தங்கள் தீர்ப்பில், “அன்று ஆட்சியிலிருந்தவர்கள் இந்த விதிகள் சம்பந்தமாக அவசியமானதையெல்லாம் செய்திருப்பார்கள் என்று யூகித்துக் கொள்ளலாம் (அனுமானித்துக் கொள்ளலாம்), அவர்கள் ஜெனரல் களாஸெஸ் ஆக்டின் பிரகாரம் செய்ய வேண்டியதையெல்லாம் செய்திருப்பார்கள்; எனவே இந்த விதிகள் சரியான விதிகள் தான்” என்று அபிப்பிராயம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்ட நபர் அதற்கு மேல் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல அனுமதி கோரியிருக்கிறார். ஆகவே, இன்று இந்த விதிகள் சரியானவையா என்பது பற்றி ஒரு குழப்பமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த 20 வருடங்களாக இருந்த விதிகள் சரியானவை தான் என்று முறையில் நாம் நடவடிக்கைகள் எடுத்து வந்திருக்கிறோம். இவை சரியானவை அல்ல என்றால், இதுவரை இந்த விதிகளின் கீழ் அதிகாரம் எடுத்துக்கொண்டு நாம் வசூலித்துள்ள கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை, அவைகளைக் கொடுத்தவர்களுக்கு நாம் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். ஆகையால்தான் இதற்கு என்ன செய்வது என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து நமது சட்ட நிபுணர்கள் கடைசியில் ஹைக்கோர்ட் தீர்ப்புக்களால் ஏற்பட்ட குழப்பமானதால், அந்தத் தீர்ப்புகளினால் ஏற்படக்கூடிய பிரச்சனையானதால், இதைச் சட்டசபைதான் தீர்த்து வைக்க முடியும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஏதோ 1939-ம் ஆண்டில் டெக்னிக்கலாக தவறு என்று நினைத்தாலும், அந்தத் தவறின் அடிப்படையில் இதுவரையில் நடந்த எல்லாமே தவறுகிப் போய்விட்டது என்று போகக்கூடாது என்று சட்டம் செய்து நீக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதிலே இன்னொன்று பார்க்கலாம். 1957-ம் வருஷத்திலே திருத்தம் கொண்டு வந்தபோது இந்த 19 (4) பிரிவையே எடுத்து விட்டோம். இன்னொன்று 1939-ம் வருஷத்துச் சட்டம் 1959-ம் வருஷத்திய சட்டப் பிரகாரம் அடிப்பட்டுப் போய்விட்டது. இது ரொம்பவும் சட்டச் சிக்கல்கள் நிறைந்த ஒரு பிரச்சனை. இதைப் பற்றி தீர ஆலோசனை செய்து இந்த மாதிரி ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து, அந்த விதிகள் எல்லாம் சரியான விதிகள்தான், எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் சரியான நடவடிக்கைதான், என்று சட்ட சபையிலேயே சட்டமாகச் செய்து முடிவு சொல்ல வேண்டியதாக இருப்பதால்தான் இந்தச் சட்டம் இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னொரு தீர்ப்பிலே, 1957-ம் வருஷத்திலே திருத்தம் செய்த போது ஒரு விதியானது 1955-56-ம் வருஷத்திற்கு முன்னால் செய்த வரி விதிப்புகளெல்லாம் சரி என்று சொல்லுவதாக இருந்தது. அந்த அளவுக்குத் தான் அந்தத் திருத்தம் இருக்கிறதே தவிர, அதன் பின்னர் செய்த வரி விதிப்புகள் வேறு அடிப்படையில்

[Sri C. Subramaniam] [14th December 1959]

இருக்கவேண்டும் என்று இப்போது ஒரு தீர்ப்பு ஹைக்கோர்ட்டில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் நினைத்தது முன்னால் இருந்ததைப்பற்றி மட்டும் சொன்னால் பின்னால் இருப்பதற்கும் சரியாகப் போய்விடும் என்பது. இந்தச் சட்ட சபையின் நோக்கம், சட்ட சபையின் எண்ணம், 1955-56-ம் வருஷத்திற்கு முற்பட்ட வரி விதிப்பு மட்டுமல்லாமல், பின்னர் இருக்கும் வரி விதிப்பும் அதே அடிப்படையில் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான். ஆகவே அந்த தீர்ப்பின் அடிப்படையில் மாற்ற வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு கிளாஸ் இதிலே இருக்கிறது.

இன்னொரு கிளாஸ் 1959-வது வருஷத்து சட்டத்தைப் பொருத்தது. முதல் ஷெட்யூலில் சிங்கிள் பாயிண்ட் டாக்ஸ் போட்டதில் டீ-க்கு சிங்கிள் பாயிண்ட் டாக்ஸ் என்று போட்டிருந்தது. அதிலே இன்றைக்கு சிறு தோட்டக்காரர்கள் அதிகம் பாதிக்கப்படுவதாகப் பல புகார்கள் வந்தன. அவர்களும் 5 சதவீதம் சிங்கிள் பாயிண்ட் டாக்ஸ் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் பாதிக்கப்படுவதாகப் புகார்கள் வந்தன. அவர்கள் முன் மாதிரியே பல முனைகளில் வரியைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். 1959-ம் வருஷத்திய சட்டத்தில் சர்க்காருக்கு ஒரு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஷெட்யூலில் ஏதாவது மாறுதல் செய்வதாயிருந்தால் செய்து, அசைத் 6 மாதங்களுக்குள் சட்ட சபையின் முன்னால் வைத்து அதை ஊர்ஜிதம் செய்து விடலாம் என்று அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தின் பிரகாரம்—36-வது என்று நினைக்கிறேன்—அந்த 36-வது இனத்தை முதல் ஷெட்யூலிலிருந்து எடுத்து விட்டு, டீ-க்கு பல முனைகளில் வரி போடுவது என்று அக்டோபர் மாதம் 28-ம் தேதி அறிக்கை வெளி வந்திருக்கிறது. 6 மாதங்களுக்குள்ளாக திருத்தத்தை இந்தச் சபையின் முன்னால் வைத்து ஊர்ஜிதம் செய்யவேண்டும். இந்த மசோதாவில் அதைப்பற்றி ஒரு கிளாஸ் இருக்கிறது. இந்த மசோதா வெளியானதற்குப் பிறகு பல ஆட்சேபணைகள் வந்திருக்கின்றன. அதைப்பற்றி யெல்லாம் இன்னும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்பது எனது அபிப்பிராயம். ஆகவே, அந்த கிளாஸைப் பொருத்த வரையில் அதை நான் இப்போது வற்புறுத்துவதாக இல்லை. அதை தற்போது விட்டுவிட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இப்போது எடுத்துக் கொள்ளக் கூடிய விஷயங்கள் இரண்டே விரண்டு விஷயங்கள் தான். ஒன்று 1939-ம் ஆண்டில் செய்த விதிகள் சரியானது தான்; அதன் கீழ் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் சரியான நடவடிக்கைகள் என்று ஊர்ஜிதம் செய்கிற முறையில் செய்யக் கூடியது ஒரு விதி. இன்னொன்று 1955-56-ம் வருஷத்திற்குப் பிற்பட்ட வரி விதிப்புகளும் குறிப்பிட்ட பிரகாரமே அந்த அடிப்படையில் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிற விதி. இந்த இரண்டு கிளாஸ்களை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம். பாக்கியிருப்பதை நல்ல

14th December 1959] [Sri C. Subramaniam]

முறையில் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்து கொள்ளலாம். அதற்கு 6 மாதங்கள் வரையில் கெடு இருக்கிறது. ஆகவே, அதைப் பின்னர் கொண்டு வருவதற்கு அனுமதி கோருகிறேன். 4-வது பிரிவை இப்போது நான் வலியுறுத்தப் போவதில்லை, மூன்றோடு நிறுத்திக்கொள்ளப் போகிறேன். ஆக, இதைப் பரிசீலனை செய்து ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சிக்கலை இந்தச் சபையானது தீர்த்து வைக்கும் முறையில் இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved :

“ That the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation and General Sales Tax (Amendment Bill, 1959 (L.A. Bill No. 24 of 1959), to taken into consideration.”

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move the amendment standing in my name, namely,—

“ That the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation and General Sales Tax (Amendment) Bill, 1959, be referred to a select committee consisting of members of the Assembly ”

SRI A. GOVINDASAMY : I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The motion and the amendment are before the House for discussion.

SRI S. M. ANNAMALAI : தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று சொல்வதன் நோக்கம், இந்த விற்பனை வரி மசோதாவானது ஏறத் தாழ் அமுலுக்கு வந்துவிட்டது. அதிலே பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அப்படி பல குறைபாடுகள் இருக்கிற காரணத்தினால், குறைபாடுகளைச் சீராக்க, செலக்ட் கமிட்டிக்குச் சென்றால், அந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் சீராக்கலாம் என்ற காரணத்தினால்தான் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று நான் எனது திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது பிஸ்கெட்டிற்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள்—அதாவது ஒரு முனை வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த விற்பனை வரி மூலமாக, பிஸ்கெட்டை பங்க் கடையில் வைத்து விற்கக் கூடியவர்கள்

DEPUTY SPEAKER : இந்த மசோதாவிலே பிஸ்கெட் வரவில்லையே. இந்த மசோதாவிற்கும் நீங்கள் பேசுவதற்கும் சம்பந்தமே யில்லையே.

SRI S. M. ANNAMALAI : அதையும் கூட கவனிக்கலாம் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : டீ. மாதிரி என்று பிஸ்கெட்டைப்பற்றிச் சொல்லுகிறார்.

THE MADRAS GENERAL SALES TAX (TURNOVER AND
ASSESSMENT) RULES VALIDATION AND GENERAL
SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 24 OF 1959)

[14th December 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மையை இப்போது எடுத்து விட்டோம். உ வரும்போது பிஸ்கெட்டை வைத்துக்கொள்ளலாம் (சிரிப்பு). இப்போது மையைக் கொண்டு வருவதாக இல்லை. உ வரும்போது பிஸ்கெட்டையும் கூட வைத்துக்கொள்ளலாம் (சிரிப்பு).

DEPUTY SPEAKER : 4-வது பிரிவை அரசாங்கம் விட்டு விடுவதால் இப்போது உங்கள் திருத்தத்தை வாபஸ் செய்து கொண்டால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : I am withdrawing my amendment, Sir.

* **SRI R. SRINIVASA IYER :** Mr. Deputy Speaker, I am glad that the hon. Member has said that he is withdrawing his amendment, because he thinks now that it is not necessary. Of course, the new Bill that is proposed to be passed is necessary and has got to be passed quickly. Under section 19 (4) of the Act of 1939, which has been removed by Act I of 1959, the rules under the Act have to be passed only after publication in the gazette four weeks before the passing of the rules. Here the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules alone were not framed without such previous publication. The Madras General Sales Tax Rules, 1939, also were passed without previous notification. I have gone through that notification itself. I find that there was no previous publication for the 1939 rules under the Madras General Sales Act also. Not only there are Turnover and Assessment Rules, but also there are general rules. There are two sets of rules. Section 19 (4) weeks before passing the rules, is necessary. Let us not land ourselves in another difficult situation, though some other case may or may not be pending in court, with reference to the general rules. We can include them also in this Bill. I would like to remark that we have had experience of the Secretaries in the Law Department. People who were Secretaries in the Law Department are now High Court Judges and are District Judges. Anyway, it has possibly been overlooked at the time of the framing of the rules. The rules were not framed perhaps by those persons who are stating that they are invalid. Under the Minimum Wages Act, a rule has been framed and published on the 30th November, which says,— 'Having been previously published according to section . . . ' and so on. But in the rules published under the Turnover and Assessment Rules or the General Sales Tax, it is not so mentioned. Possibly that may be an omission. The High Court in its judgment has held that rule 16 was not valid as the same was not made after previous publication as required by section 19 (4) of the General Sales Tax Act, 1939. I do not know if it was brought to the notice of the High Court that the section 19 (4) has been deleted by a later Act. . I do not know how it happened. Anyway, the High

14th December 1959] [Sri R. Srinivasa Iyer]

Court has given its judgment and if the law in respect of this is not amended, as pointed out by the Hon. Minister all the assessments made in the past 20 years or so would be deemed to have been invalid. Hence, these assessments made in the past 20 years have got to be validated so that complications with regard to reimbursement, refund, etc., may not arise. At least in future, I suggest that we follow the same procedure and the same provisions that we have adopted in the case of the Minimum Wages Act. Now, with regard to the recent legislations that we have passed, this rule has been removed. At present, all the rules will be placed before the Legislature and they can be amended within a particular time in the same session or in the next session. The previous publication clause has been removed. So, there will be no difficulty with regard to the new legislations and laws in this regard. But, there are very old laws which are not in force in actual practice like Regulation 9 of 1816 which prescribed antediluvian punishments like "சட்டைப் பிட்டுத் தூசி" etc. We must have to consider whether there is any need for such regulations which inflicted such barbarous punishments. We must have a Committee of this House, just as the Rules Committee to go into the question of amending or repealing all these old laws which have become defunct so to say. We have got so many similar rules in other cases. Let us not wait for the judgment of the High Court as we have waited in this case which has said that a particular rule was not valid as the same had not been previously published. We can ourselves go into the question and suggest suitable changes. A committee formed by a resolution of this House may be asked to go into this question thoroughly and asked to make suitable recommendations. Let us not wait for another 20 or more number of years for the judgment of the High Court stating that certain rules and sections were invalid. With these few words, I welcome this Bill and support it.

* SRI M. J. JAMAL MOIDEEN : Mr. Deputy Speaker, Sir, I just want to say a few words on this Bill. The Hon. Minister was referring to the judgment of the High Court in connection with the leather industry on which the Bill is based. I do not think there is any other rule affected by the High Court's judgment except that pertaining to the leather industry. When the General Sales Tax Act, 1939 was passed and the rules in that connection were framed, I think all the trades concerned were consulted. This clause relating to publication was provided so that the particular trade or trades which would be affected may be consulted. This rule 16 has been redrafted. Before that, the rules were not published. As a matter of fact, the trade was not consulted altogether. Even when Dr. Loganathan's recommendation for revision of the Sales Tax Act was being considered by the Select Committee, the industry wanted to have evidence before the committee. They offered to give evidence before the committee so that they could place their difficulties before it. But, I am sorry to point out that we have not been given an opportunity in spite of our offer.

THE MADRAS GENERAL SALES TAX (TURNOVER AND
ASSESSMENT) RULES VALIDATION AND GENERAL
SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 24 OF 1959)

[Sri M. J. Jamal Moideen] [14th December 1959]

Now, this validation rules pertain to the sales tax which has been levied or which would be levied in connection with the tanning industry and they do not affect any other industry. I think I am correct.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Hon. Member is not correct.

*** SRI M. J. JAMAL MOIDEEN :** I am sorry. I stand corrected. I think the judgment of the High Court is based mainly on the tanning industry.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No. It is a general think. It is not confined to the tanning industry alone.

*** SRI M. J. JAMAL MOIDEEN :** I think it has particular reference to the tanning industry. Even when the rule was amended in 1955 or 1956 the trade was not consulted and it was not also published. So, whatever Act has been passed before 1955 or 1956 will not come under jeopardy. It is only those that had been passed after 1955-56 stand to be affected by this judgment. The Hon. Minister also has stated in his preamble to the Bill that some parties have gone to the Supreme Court in regard to this matter. I do not know whether it may be right for us—of course Assembly is a sovereign body and it can do anything it likes and pass any Act and also give retrospective effect to it—when we fully know that the matter is being referred to the Supreme Court, it is a matter for consideration whether it will be—I won't say right—fair for the industry to see that this is validated. As the Hon. Minister has already pointed out, the very Act of 1939 has been repealed and it is not in existence. So I do not know how a rule which is non-existent and which has been repealed can be validated at present. It is just digging a limb of a corpse which had been buried six months ago. There is a saying in Tamil. We used to say “சடுகாட்டுக்குப் போன பிணம் திரும்பி வராது.” Now this old saying is being given a lie. According to this Bill, when it is passed any amount which is collected whether legally or illegally, cannot be refunded. Under this Act, any amount which is collected by an officer whether legally or illegally cannot be refunded. There is another thing. This bill visualizes that no Court shall have any jurisdiction on these issues. There was a presumption in other countries in medieval days, that a Ruler was above law. Here, it is a little worse than that. Even the Law Courts have been forbidden to go into this question. It is a little too much. I am unable to conceive of it. I have on a previous occasion explained to this House the difficulties that the industry has to undergo. We know that this industry is one of the largest foreign exchange earning industries in the country and the largest foreign exchange earning industry in this State. This Sales Tax, as I have often mentioned on the floor of the House, is a tax on the industry and not on the purchase or sale. Because any man who purchases raw skins is not

14th December 1959] [Sri M. J. Jamal Mohideen]

to pay any tax unless he has put it in the soak-pit. Afterwards in whatever manner he may dispose it of, does not matter. It is a tax on the industry. It is 2 per cent. Having regard to the fact that the capital invested in the industry is turned over about six times in a year, this levy will ultimately work out to 12 per cent in actual practice. I do not know whether the tanning industry or for the matter of that whether any industry will be in a position to bear this levy. The peculiarity of the industry is that the tanner has no control over either the purchaser or sale prices. Because the prices depend upon World level prices as they happen to be world commodities. So the industry is in a helpless plight in both places and has to bear the burden of the sales tax. It is a matter for serious consideration whether the industry can afford to pay 12 per cent in a year on its total capital. I would request the Hon. Minister to consider this aspect. I am not opposing the motion because I should not. I am just requesting the Hon. Minister to see some way out to accommodate this industry. As far as the case in the Supreme Court is concerned, it is not threat or any such think. There are some more issues involved. There is a constitutional point also raised in that. Suppose they get a judgment on the constitutional point in their favour. This Act will not hold water. I am not a constitutional pandit nor do I pose to be one. Rules are framed and passed and very often they have to come before this House for the loopholes to be plugged. I would, therefore, request the Government to see whether any consideration could be shown to this industry. With this request, I close my speech.

SRI S. LAZAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதல் முதலாக இந்த வாலிடேஷன் ஆக்ட் என்று தனியாகக் கொண்டு வருவதற்குப் பதிலாக இப்பொழுது அமுலில் இருந்து வரக்கூடிய மெட்ராஸ் ஆக்ட் 1 (1959) இன் 61-வது பிரிவிலே ஒரு திருத்தமாக இதற்குக் கொண்டுவந்திருந்தால் இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து. இன்றையதினம் அமுலில் இருக்கக்கூடியது மெட்ராஸ் ஆக்ட் 1 (1959). அதிலே 61-வது பிரிவின்படி பழைய 1939-வது வருஷத்திய சட்டம் இப்பொழுது அமுலில் இல்லை என்று நாம் பிரகடனம் செய்திருக்கிறோம். ஆனால், ஏற்கனவே அதிலே சில பாதுகாப்புகளுக்கு நாம் இடம் வைத்திருக்கிறோம். அந்தப் பாதுகாப்புகளுக்குள்ளாகவே இதுபோன்று பழைய சட்டத்தின் கீழ் இருக்கும் 15, 16 சம்பந்தப்பட்ட விதிகளையும் கூட 'ராடிபை' செய்யக்கூடிய முறையிலே, இப்பொழுது எந்த நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறக்கூடிய முறையிலே, 61-வது பிரிவிலேயே அமைத்துவிட முடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அப்படி இல்லையென்று சொன்னால் ஏற்கனவேயுள்ள சட்டம் அமுலில் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு அதிலே இருக்கும் ஒன்றிரண்டு விதிகளுக்கு நாம் இப்பொழுது ஏதோ வாலிடேஷன் செய்கிறோம் என்ற முறையிலே இருக்கிறதோடு 61-வது பிரிவிலே

[Sri S. Lazar] [14th December 1959]

ஒரு திருத்தமாகக் கொண்டுவந்து 1959-வது சட்டத்திற்கே ஒரு திருத்த மசோதாவாக வந்திருக்குமானால் அது இன்னும் சிறந்த முறையிலே இருந்திருக்கும் என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து.

அடுத்தாற்போல், கனம் அங்கத்தினர் சுட்டிக்காட்டியது போல், என்றையதினம் அரசாங்கம் ஹைட்ஸ் அண்டு ஸ்கின்ஸ் சம்பந்தப் பட்ட வரைக்கும் விதிகளை ஏற்படுத்த ஆரம்பித்தார்களோ அதி லிருந்தே இதுசம்பந்தமான தொந்தரவு இருந்திருக்கிறது என்று இதிலே வந்திருக்கும் ஹைகோர்ட் டெஸிஷன்ஸிலிருந்து தெரிய வருகிறது. முதன் முதலாக 1955-வது ஆண்டிலே புதிதாக ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்து, அதிலே 'அன்லைசன்ஸ்டு டீலர்ஸ்' முதற் கொண்டு கண்டிப்பால் வரி கொடுக்க வேண்டும், சிங்கிள் பாயிண்ட் என்ற முறையில் அல்ல, ஒவ்வொரு டிரான்ஸாக்ஷனிலும் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று முதன் முதலாகக் கொண்டுவரப்பட்டது. அப்பொழுதும் கூட இதுபோன்ற வழக்கு உயர்நீதி மன்றத்திலே தொடரப்பட்டு அந்த விதி செல்லாது என்று தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு, அந்த விதியை மாற்றியமைத்து அந்த விதியையே விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள் அரசாங்கம். அதற்குப் பிற்பாடு கூட, அன்லைசன்ஸ்டு டீலர்ஸைப் பொறுத்தவரைக்கும் கூட, 'நீங்கள் உடனடியாக வரியை வாங்க முடியுது' என்று மறுபடியும் உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடரப்பட்டு, அதிலே கூட ஒரு தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகுதான் 1957-வது ஆண்டிலே, ஆக்ட் 1 (1957) கொண்டுவந்து சில திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு 15, 16-வது விதிகள் செல்லாது என்ற முறையில் உயர்நீதி மன்றத்திலே வழக்குகள் தொடரப்பட்டு ஒன்றிரண்டு வழக்குகள் அல்ல, அதனுடைய தீர்ப்புக்கள்கூட என்னுடைய கையில் இப்பொழுது இருக்கின்றன, ஏறக்குறைய பத்து, பன்னிரண்டு வழக்குகள் இம் மாதிரி தொடரப்பட்டு அவைகளிலே தீர்ப்புக்கள் அளித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த மசோதா கொண்டுவரும்போது முக்கியமாக ஒரு கருத்தை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். உள்ளபடியே இது போன்ற மசோதா தேவை என்ற கருத்தை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். பெரும் வகையிலே பாதகம் ஏற்படும் என்றால் கண்டிப்பாக இந்த மசோதா தேவை. ஆனால், இதன் வாயிலாக ஒரு சிறிய அளவுக்குத்தான் நாம் ஏதோ பாதகத்தைத் திருத்த முடியும் என்று அமையுமானால் இதை விட்டு வைப்பது நல்லது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. காரணம், இப்பொழுது ஜனநாயக ரீதியிலே அமைந்திருக்கும் இந்த நாட்டிலே நீதி மன்றங்களுக்கு அதிகப்படியான ஒரு மரியாதையையும் கௌரவத்தையும் நாம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அப்படிக்கொண்டு வரும் நேரத்திலே மக்களுக்கு எப்படிப்பட்ட எண்ணம்

14th December 1959] [Sri S. Lazar]

இருந்தபோதிலும்கூட நீதிமன்றங்களிலே நம்பிக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கை இன்னும் மேலும் மேலும் வளரவேண்டுமென்று சொன்னால், நீதிமன்றங்களுடைய தீர்ப்புக்கு நாம் நல்ல முறையிலே கௌரவம் கொடுக்கிறோம் என்ற முறையில் நாம் இங்கே இயங்கினால் மக்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டக் கூடிய முறையிலே இயங்கியவர்கள் ஆவோம். எப்போதெல்லாம் உயர் நீதிமன்றம் அல்லது வேறு நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கள் வருகின்றனவோ அப்போதெல்லாம் உடனே திருத்தக்கூடிய முறையில் மசோதாவை நாம் கொண்டுவருவோமானால், எந்த உரிமை பாதிக்கப்பட்டாலும் சரி, அப்போதெல்லாம் நீதி மன்றங்களுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணம் மக்களிடமிருந்து மறைந்துவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதாவது எந்த ஒரு சட்டமும், எந்த நிலைமையையும் அரசாங்கம் எடுத்துச் செய்ய முற்படும்போது, அதற்கு ஏதோ மாற்று இல்லை என்ற முறையிலே மக்கள் நினைக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு மனப்பான்மை ஏற்படக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்தாக அமையும். ஆகையால், ஏதோ ஒரு நீதி மன்றத்தில் தீர்ப்பு வந்துவிட்டது. அதன் வாயிலாக உள்ளபடியே எந்த வகையிலே நாம் பாதிக்கப்படுகிறோம் என்ற குறிப்பை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டு வரவில்லையென்றால், அது போன்று எவ்வளவு ரூபாய் நாம் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்ற புள்ளிவிவரம் கொடுக்கவேண்டும். திரும்பிக் கொடுக்கவேண்டிய தொகை மிகக் குறைவாக இருந்தால் இந்த மசோதா தேவையில்லை என்று நாம் விட்டுவிடக்கூடிய முடிவுக்கு வருவது நல்லது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இரண்டு, மூன்று கோடி ரூபாய்தான் இருக்கும்.

SRI S. LAZAR : காரணம் என்னவென்றால், இந்த வழக்கை உயர் நீதி மன்றத்தில் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு சமயத்திலும் பணத்தைக் கட்ட வேண்டும் என்ற உத்தரவுக்கு 'ஸ்டே' வேண்டும் என்று உயர்நீதி மன்றத்திலே கேட்டபோதெல்லாம் உயர்நீதி மன்றத்தில் அரசாங்கத்தின் சார்பாக வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. உயர்நீதி மன்றம் கூட அப்பொழுது எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. 'நீங்கள் கட்டக்கூடிய பணம், கடைசியாக அரசாங்கத்திற்குத்தான் கட்டுகிறீர்கள், எந்த நிமிஷத்திலும் சுலபமாக வாங்கிக்கொண்டுவிடலாம், உங்களுக்குத் தீர்ப்பு சாதகமாக அமைந்தால் பணத்தை வெகு சுலபமாகத் திரும்பிப் பெற்றுக் கொண்டுவிடலாம், ஆகையால் நீங்கள் ஸ்டே அப்ளிகேஷனை வற்புறுத்த வேண்டாம்' என்று அரசாங்கத்தின் சார்பாக வாதாடப்பட்ட காரணத்தால், இவர்களே அதை 'ப்ரேஸ்' செய்யவில்லை என்று சொல்லி, அதன் பிறகு உயர்நீதி மன்றம் ஸ்டே கொடுக்காமல் நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்றால் அப்படிப்பட்ட நிலைமை முடியாது. இப்பொழுது அந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்கும்

[Sri S. Lazar] [14th December 1959]

முறையில் மசோதாவைக் கொண்டுவரும்போது ஏதோ நாம் கொடுக்கும் வாக்குறுதியெல்லாம் நடைமுறையிலே கொண்டுவர மாட்டோம் என்ற ஐயம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை அமையும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது பிரிவு வாயிலாக நாம் திருத்த முற்படக்கூடியது எது எது பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதை மட்டும் நாம் மனதிலே வைத்துக்கொள்ளாது மற்ற காரியங்களிலேகூட இறங்கக்கூடிய அளவுக்கு அது மிகவும் பரவலாக அமைந்திருக்கிறது. 15, 16-வது விதிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரைக்கும் அதை சுருக்கிக்கொள்வோமானால் இந்த நிலைமை இருக்காது என்ற கருத்தையும் தெரிவித்துக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

1-30
P.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, the hon. Member Sri Lazar pointed out whether it would be proper to bring in this legislation to legalise what has been declared to be illegal by the High Court. As a matter of fact, it is no disrespect to the High Court. On the other hand, we accept the decision of the High Court, which has pointed out a technical mistake. We accept, that it is only a technical mistake and we want to rectify that mistake. Therefore it is not as if the High Court has said that nothing could be done in the matter and that we should do nothing. Whenever a mistake is pointed out by the High Court and if it is within the competence of the Legislature, certainly that mistake should be rectified by the Legislature. Therefore, whenever we bring in amending legislation to rectify technical defects, it is no reflection against the High Court or any disrespect to the High Court. It is not as if we do not accept the decision of the High Court. On the other hand on the very basis of the decision of the High Court we are bringing in this legislation. Therefore, the hon. Member's argument that when the courts have given a certain decision it would not be proper for us to bring in legislation to overcome the decision, it not correct. I do not think it would be quite valid so far as this House is concerned.

Then, Sir, the hon. Member Sri R. Srinivasa Iyer pointed out that it is not only the turn over rules which have got this flaw but the other rules also. It has just been verified and it is only these which have not been previously published. All the others have been previously published for the prescribed period of four weeks. Therefore, it is not as if we are taking this rule alone and leave the Turnover Assessment Rules.

The hon. Member Sri Lazar made out another point and asked whether it could not be limited to rules 15 and 16. The basis of the decision is the entire body of the rules have not been published. On that basis 15 and 16 are not valid. If that argument is accepted, the entire body of the rules become invalid. Therefore it is necessary to validate all the rules contained in that.

14th December 1959] [Sri C. Subramaniam]

Sir, the hon. Member Sri Jammal Mohideen pointed out that the industry represented by him would not bear the tax and it is a tax on industries and other things. That is a matter for this House to decide. We passed the Act in 1939 and the various amending Acts were also passed by this House, on the basis that there should be a tax on the sale of hides and skins also. Even in the 1959 Act we have passed, we have adopted the same basis, namely, that the industry should pay that tax. If this House has come to the conclusion that hides and skins should pay a sales tax, I do not think any hon. Member can now come and plead that the industry will not bear the tax and therefore there should be no tax on hides and skins industry or sales tax on hides and skins. The simple point before the House is, here is a problem created by the decision of the High Court which has pointed out a technical defect. Shall we rectify the defect or not or shall we allow the course of events to follow on the basis of the decision already given. If that position is taken then the person who had attacked this in the High Court may get the benefit and a few others also in respect of whom the law of limitation has not run out. But all those who have not taken steps and paid the tax with the bona fide intention taking into account that the rules were quite valid, they will be victimised. Therefore, I submit, if we do not pass the Validation Act we would be discriminating against persons who have honestly paid the tax. They cannot take up the matter because the limitation period is over and the Public Accounts Committee will immediately come upon the Government that the limitation period is over and in spite of it the Government are reimbursing the amount. Therefore, I would respectfully submit that in order to see that there is no discrimination against persons who under the bona fide belief that the rules were valid paid the tax, it is necessary to validate them. We have taken legal opinion as to how it should be validated. As far as I am concerned I am always guided by expert opinion. We have consulted the Advocate-General also. And from my own personal point of view I think the legislation is properly framed. That is all I am prepared to say at this juncture, and not that the High Court cannot later on find in this legislation also some simple technical flaw. So far as I am concerned and with the legal advice we have obtained, I can say with my limited legal knowledge that the legislation before the House will rectify the technical defect pointed out by the High Court. Therefore, I submit that the House may accept the amending Bill.

SRI J. MATHA GOWDER : நான்காவது பிரிவு, அதாவது டீக்ரு விதிக்கப்பட்ட ஒரு முனை வரியை பல முனை வரியாக மாற்று வதற்கான திருத்தம் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அதுபற்றி நான் தங்களுக்கு ஒன்றும் விளக்கத் தேவை யில்லை. ஏதோ வியாபாரிகளின் சூழ்ச்சியினால்தான் இம்மாதிரி நடந்திருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

THE MADRAS GENERAL SALES TAX (TURNOVER AND
ASSESSMENT) RULES VALIDATION AND GENERAL
SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 24 OF 1959)

[14th December 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தற்காலிகமாகத் தான் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே இருக்கக்கூடிய எல்லா விதமான விஷயங்களையும் பரிசீலனை செய்து, பின்னாலே கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும். இதனால் ஒன்றும் பாதகம் இல்லை. இப்பொழுது இந்த 'நோடிபிகேஷன்' 'எப்க்டிவ்' இருக்கிறது.

The amendment of Sri Annamalai was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER : The question is :

'The Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation and General Sales Tax (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 24 of 1959) be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

DEPUTY SPEAKER : There are only two clauses and we can sit for a few more minutes to finish the Bill and then adjourn.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, In view of the proposal to delete clause 4, the existing clauses would require some amendments. I would therefore request you to hold over the consideration of the clauses till to-morrow. I would request the leaders of Opposition parties to give us some ten minutes tomorrow.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : We can take it up day after to-morrow.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This has to go before the other House. Therefore, it may be taken up to-morrow itself. If you are pleased to give us ten minutes we can finish the Bill to-morrow.

DEPUTY SPEAKER : We will take it up to-morrow.

Clause 2 was put and carried. Consideration of further clauses was postponed.

The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

X—R LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

52. Notification under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, declaring Pillayarendal inam village in Arantangi taluk of Thanjavur district as inam estate issued with G.O. Ms. No. 1847, Revenue, dated 24th June 1959. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]